

Semmit rólunk, nélkülünk!

Közösségi munkásokkal a fogyatékkal élőkért

Egerszegi Balázs: A LÁRKE tevékenységének köszönhetően évek óta köztisztviselőként álló polgára vagy Székesfehérvárnak, a Fejér megyében sokféle végzett érzékenyítő tréningjeit, valamint a regionális médiában történő szerepléseitek pedig jócskán a városhatáron túlra vitték a híreket. Honnan jött az ötlet, hogy a kulturális közfoglalkoztatás által kínált lehetőségekkel élve erősítsétek tovább küldetésüket?

Szokó Zsolt: Egy partnerszervezéstől hallottunk először a Nemzeti Művelődési Intézetről és az akkor induló Kulturális Közfoglalkoztatási Programról, illetve az előzetes regisztráció lehetőségéről, és úgy döntöttünk, hogy belevágunk. Az első, 2013 decemberében indult öt hónapos programban egy helyet kaptunk, szervezetünk történetének első közösségi munkása pedig jelenleg már egy futó TÁMOP projektünk menedzsereként dolgozik nálunk. A második körben ugyancsak egy fő foglalkoztatására nyílt lehetőségünk, jelenleg viszont már három embert köszönhetünk az aktuális programnak.

E. B.: Melyek azok a tevékenységek, amelyekben a leginkább a segítségükre tud lenni a jelenlegi három közösségi munkásoknak? Volt-e valamelyiküknek olyan szaktudása, amely célzott erősítést jelentett számotokra?

Sz. Zs.: Több projektet futtatunk egymás mellett, amelyekhez nagyon sok kutatási anyagra van szükségünk, ezek elkészítésében pedig kiemelt szerephez jutnak a kifejezetten talpraesett, fiatal kollégák. Szerepvállalásuk azért is nagyon fontos, mert tevékenységük az alapja a megvalósított munkaképességük szociális és munkaerő-piaci állapotfelmérését megvalósító feladatainknak. Konkrét fogyatékkal élőkkel végzendő munkához kapcsolódó ismerettel, illetve közművelődési szaktudással együk sem rendelkezett, ez utóbbit a

A Látássérültek Regionális Közhasznú Egyesületének tagjai és munkatársai – székesfehérvári szóhasználatlaltal „lárkések” – évek óta szervesen kapcsolódnak a megyeszékhely közösségi kezdeményezéseikhez. Szokó Zsolt, a szervezet egy autóbaleset következtében világtalanná vált elnöke mindhárom kulturális közfoglalkoztatási programhoz csatlakozott kis létszámú, de annál lelkesebb csapatával, hogy a közösségi művelődési szakterület által nyújtott segítséget is igénybe véve véghezesse elfogadás növelő tevékenységét.

most nyáron lezajlott százhusz órás képzés során szerezhették meg. Azt, hogy a tanfolyamon elsajátított közösségfejlesztői, illetve egyéb ismereteket mennyire tudják majd hasznosítani a mindennapi tevékenységük során, az elkövetkezendő hónapok döntik el.

E. B.: Irodai közösségek meglehetősen eltérő státuszú emberekből áll, hiszen a főállásúak és a különböző TÁMOP-os projektek segítségével foglalkoztatott kollégák mellett most itt vannak a közösségi munkások is. Éva, Ábel és Dávid hogyan illeszkedett be a csapatba?

Sz. Zs: Nincs gond az összhanggal, ráadásul most egy hétvégi összetartásra, csapatépítő tréningre készülünk, amelyen közösen szeretnénk meghatározni a LÁRKE rövidtávú stratégiáját. Továbbra is fontosnak tartjuk a társadalmi érzékenyítést, valamint azt, hogy ne csak a látássérülteket szólítsuk meg, hanem szélesebb társadalmi rétegeket érjünk el. Ezekbe a célcsoportokba ugyanúgy beletartoznak a valamilyen más fogyatékkal élők, mint az egészségesek, hiszen az élet minden területére kiterjedő elfogadókészsé-

gük az ilyen úgynevezett érzékenyítő tréningekkel fejleszhető igazán. Mindezek mellett az igazi kitörési pontnak jelenleg a foglalkozási reha-

bilitációt tartjuk, melynek során az abban részt vevő szervezetek célja a betegség vagy baleset miatt megváltozott munkaképességűek foglalkoztatási arányainak javítása.

E. B.: A Nemzeti Művelődési Intézet Fejér Megyei Irodája által mentorált Kapunyitogató programban történő részvételekkel nemcsak a közfoglalkoztatás, hanem a közművelődési feladatellátás területén is partnerek lettünk. 2014-ben hat különböző Fejér megyei kistélelőpülésen ötvöztük sikerrel a közművelődési feladatellátást az egészséges résztvevőket célzó érzékenyítő tréninggel. Számíthatunk-e erre az együttműködésre a továbbiakban is?

Sz. Zs: Természetesen! Mint említettem, elengedhetetlennek tartom, hogy az épekkel is megismertethessük a látássérülteként élők mindennapjait, a Kapunyitogató programokhoz kapcsolódó kísérőrendezvényeken tapasztalt reakciók pedig azt igazolták, hogy ezek a rendezvények is megfelelő platformul szolgálhatnak ehhez a tevékenységhez.

SZOKÓ ZSOLT (1969): „Fiatalon autóbalesetben megvakult emberként célokom a társadalmi szemléletmódváltás ösztönzése. A LÁRKE alapító tagjaként 2003 óta végzem az egyesület irányítását. A projektek során kiemelt feladatunk a látássérült emberek életminőségének javítása. Tesszük ezt azért, mert meggyőződésem, hogy a tudás megszerzése, a lehetőségek felkínálása eredményeként érhető el a valódi esélyegyenlőség. Gyógymaszszóri képzésemet követően nonprofit menedzserként szervezem az egyesület működését és alakítom ki magam körül az elhivatott szakemberek csoportját. Huszonhárom éve vakvezető kutyával közlekedek, melynek segítségével teljes értékű életet élek jelenleg is.”

EGERSZEGI BALÁZS (1974): végzettségét tekintve közművelődési szakember. 1997-ben a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán szerzett művelődésszervező diplomát. 1997 és 2001 között művelődésszervező több Fejér megyei kistélelőpülésen, 2001 és 2009 között az Origo internetes portál, 2010 és 2012 között a Fejér Megyei Esélyegyenlőségi Iroda szakembere. 2013 óta a Nemzeti Művelődési Intézet munkatársa.